

กฎ ก.พ.ค.

ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๖๗

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ (๕) และมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ก.พ.ค. จึงออกกฎ ก.พ.ค. ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ.ค. นี้เรียกว่า “กฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๗”

ข้อ ๒ กฎ ก.พ.ค. นี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มเติมบทนิยาม “คำร้องทุกข์ที่ยื่นโดยผิดหลง” ในข้อ ๓ ของกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑

“คำร้องทุกข์ที่ยื่นโดยผิดหลง” หมายความว่า คำร้องทุกข์ที่ผู้ร้องทุกข์ได้ยื่นต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไป หรือ ก.พ.ค. แล้วแต่กรณี โดยผู้นั้นเข้าใจคลาดเคลื่อนว่าได้ยื่นคำร้องทุกข์ต่อผู้มีอำนาจวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ที่แท้จริงตามกฎ ก.พ.ค. ฉบับนี้”

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๑๒/๑ ของกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑

“ข้อ ๑๒/๑ ในกรณีคำร้องทุกข์ที่ยื่นโดยผิดหลง ให้ถือว่าผู้ร้องทุกข์ได้ยื่นคำร้องทุกข์ต่อผู้มีอำนาจวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ที่แท้จริงแล้วตั้งแต่วันที่ยื่นโดยผิดหลง และให้ผู้ได้รับคำร้องทุกข์ส่งคำร้องทุกข์นั้นต่อไปยังผู้มีอำนาจวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ที่แท้จริงโดยพลัน พร้อมมีหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ร้องทุกข์แจ้งยืนยันความประสงค์ในการร้องทุกข์ไปยังผู้มีอำนาจวินิจฉัยที่แท้จริงภายในสิบห้าวัน นับตั้งแต่วันที่ผู้ร้องทุกข์ได้รับแจ้งเรื่อง เพื่อให้ผู้มีอำนาจวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ต่อไป ทั้งนี้ ระยะเวลาการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามข้อ ๒๔ และข้อ ๕๕ ให้นับตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งยืนยันความประสงค์จากผู้ร้องทุกข์

กรณีผู้ร้องทุกข์ไม่แจ้งความประสงค์ในการร้องทุกข์ต่อผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์ภายใน
กำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง หรือแจ้งไม่ประสงค์จะร้องทุกข์ ให้จำหน่ายคำร้องทุกข์ออกจากสารบบ”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗

วรวิทย์ สุขบุญ

ประธานกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม